

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

18. listopadu 2010*

Ve věci C-247/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) ze dne 18. června 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 7. července 2009, v řízení

Alketa Xhymshiti

proti

Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení K. Schiemann (zpravodaj), předseda senátu, L. Bay Larsen a C. Toader,
sudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za německou vládu M. Lummou a J. Möllerem, jako zmocněnci,

- za Komisi Evropských společenství V. Kreuzitzem, jako zmocněncem,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006 (Úř. věst. L 392, s. 1, dále jen „nařízení č. 1408/71“), nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97 (dále jen „nařízení č. 574/72“), nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 05/04, s. 317), jakož i Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (*neoficiální překlad*), podepsané v Lucemburku dne 21. června 1999 (Úř. věst. L 114, s. 6; dále jen „dohoda EU-Švýcarsko“).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi A. Xhymshiti, albánskou státní příslušnicí, která oprávněně bydlí v Německu, a manželkou kosovského státního příslušníka, který rovněž oprávněně bydlí v Německu a pracuje ve Švýcarsku, a Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach, (spolkový úřad práce – pokladna rodinných příspěvků Lörrach, dále jen „FKL“) ve věci odmítnutí FKL přiznat jí na základě nároku na rodinné příspěvky částku odpovídající rozdílu mezi švýcarskými rodinnými

přídavky a německými rodinnými přídavky pro jejich dvě děti, které mají německou státní příslušnost.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- 3 Nařízení č. 1408/71 a č. 574/72 mají za cíl umožnit převod sociálních dávek mezi členskými státy za účelem usnadnění volného pohybu osob.

- 4 Článek 2 odst. 1 nařízení č. 1408/71, nadepsaný „Osobní působnost“ stanoví:

„Toto nařízení se vztahuje na zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné a studenty, kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům jednoho nebo více členských států a kteří jsou státními příslušníky jednoho z členských států nebo kteří jsou osobami bez státní příslušnosti nebo uprchlíky s bydlištěm na území jednoho z členských států, jakož i na jejich rodinné příslušníky nebo pozůstalé po nich.“

5 Podle článku 13 tohoto nařízení, nadepsaného „Obecná pravidla“:

„1. S výhradou článků 14c a 14f podléhají osoby, na které se vztahuje toto nařízení, pouze právním předpisům jediného [členského] státu. Tyto právní předpisy se určují v souladu s touto hlavou.

2. S výhradou článků 14 až 17:

a) osoba zaměstnaná na území jednoho členského státu podléhá právním předpisům uvedeného státu, i když má bydliště na území jiného členského státu nebo i když podnik nebo zaměstnavatel, který jej [ji] zaměstnává, má sídlo nebo místo podnikání na území jiného členského státu;

[...]“

6 Článek 76 odst. 1 uvedeného nařízení, nadepsaný „Pravidla přednosti v případě souběhu nároku na rodinné dávky podle právních předpisů příslušného státu a podle právních předpisů členského státu bydliště rodinných příslušníků“, stanoví:

„Pokud jsou po stejnou dobu pro stejného rodinného příslušníka a z důvodu výkonu povolání rodinné dávky stanoveny právními předpisy členského státu, na jehož území mají rodinní příslušníci bydliště, pozastavuje se nárok na rodinné dávky náležející

v souladu s právními předpisy jiného členského státu, případně podle článků 73 nebo 74, do výše stanovené právními předpisy prvního členského státu.“

- 7 Článek 10 odst. 1 nařízení č. 574/72, nadepsaný „Pravidla použitelná na zaměstnanou osobu nebo osobu samostatně výdělečně činnou v případě souběhu nároků na rodinné dávky nebo přídavky“, stanoví:

„1. a) Nárok na rodinné dávky nebo přídavky náležející podle právních předpisů členského státu, podle kterých nepodléhá získání nároku na tyto dávky nebo přídavky podmínce pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, se pozastavuje, jestliže po stejnou dobu a pro stejného rodinného příslušníka jsou dávky náležející buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů jiného členského státu, nebo podle článků 73, 74, 77 nebo 78 nařízení [č. 1408/71], a to do výše těchto dávek.

b) Pokud je však výdělečná činnost vykonávána na území prvního členského státu:

- i) v případě dávek náležejících buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů jiného členského státu, nebo podle článků 73 nebo 74 nařízení [č. 1408/71], osobou mající nárok na rodinné dávky nebo osobou, které jsou dávky vypláceny, pozastavuje se nárok na rodinné dávky náležející buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů tohoto jiného členského státu, nebo podle těchto článků, do výše částky rodinných dávek stanovené právními předpisy členského státu, na jehož území má rodinný

příslušník bydliště. Náklady na dávky vyplácené členským státem, na jehož území má rodinný příslušník bydliště, nese tento členský stát;

- ii) v případě dávek náležejících buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů jiného členského státu, nebo podle článků 77 nebo 78 nařízení osobě mající nárok na tyto dávky nebo osobě, které jsou dávky vypláceny, pozastavuje se nárok na tyto rodinné dávky nebo přídavky náležející buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů tohoto jiného členského státu, nebo podle těchto článků; v tomto případě má dotyčná osoba nárok na rodinné dávky nebo rodinné přídavky členského státu, na jehož území mají děti bydliště, přičemž náklady na ně nese tento členský stát, a popřípadě na jiné dávky než rodinné přídavky uvedené v článku 77 nebo článku 78 nařízení, přičemž náklady na ně nese příslušný stát ve smyslu těchto článků.“

8 Nařízení č. 859/2003 směřuje k rozšíření práv přiznaných občanům Unie nařízením č. 1408/71 a č. 574/72 na státní občany třetích států.

9 Devátý, jedenáctý, dvanáctý, patnáctý a šestnáctý bod odůvodnění uvedeného nařízení stanoví:

„(9) Je proto nezbytné stanovit uplatňování pravidel koordinace nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 na státní příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají ve Společenství, na které se tato nařízení v současnosti nevztahují z důvodu jejich státní příslušnosti a kteří splňují ostatní podmínky

stanovené v tomto nařízení. Toto rozšíření je důležité zejména vzhledem k nadcházejícímu rozšíření Evropské unie.

[...]

(11) Nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 jsou na základě tohoto nařízení použitelná, pouze pokud dotyčná osoba již oprávněně bydlí na území členského státu. Oprávněnost bydlení je proto podmínkou pro uplatňování těchto nařízení.

(12) Nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 nejsou použitelná na situaci omezenou ve všech ohledech na jediný členský stát. Mimo jiné se to týká situace státního příslušníka třetí země, který má vazby pouze na některou třetí zemi a jen jeden členský stát.

[...]

(15) K dosažení těchto cílů je nezbytné a vhodné rozšířit oblast působnosti pravidel pro koordinaci vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení přijetím právního nástroje Společenství, který je závazný a přímo použitelný ve všech členských státech, jež se účastní přijetí tohoto nařízení.

(16) Tímto nařízením nejsou dotčena práva a povinnosti vyplývající z mezinárodních dohod se třetími státy, jichž je Společenství stranou a které poskytují výhody v oblasti sociálního zabezpečení.“

10 Článek 1 nařízení č. 859/2003 stanoví:

„S výhradou přílohy tohoto nařízení se nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 vztahují na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státního občanství, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich, pokud oprávněné bydlí na území členského státu a jsou v situaci, která se neomezuje ve všech ohledech na jediný členský stát.“

11 Příloha nařízení č. 859/2003 týkající se zvláštních ustanovení uvedených v článku 1 tohoto nařízení ve vztahu k Německu stanoví, že „[v] případě rodinných dávek se toto nařízení použije jen na ty státní příslušníky třetích zemí, kteří mají povolení k pobytu, které odpovídá definici německých právních předpisů ‚Aufenthaltserlaubnis‘ nebo ‚Aufenthaltsberechtigung‘“.

12 Dohoda EU-Švýcarsko v článku 1 své přílohy II o koordinaci systémů sociálního zabezpečení stanoví:

„1. Smluvní strany se dohodly, že v oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení budou ve svých vzájemných vztazích používat akty Společenství, na které je

odkazováno, které jsou platné ke dni podpisu dohody, a to ve znění části A této přílohy nebo pravidla, která jsou jim rovnocenná.

2. Pojem ‚členský stát (členské státy)‘ uvedený v aktech, na které je odkazováno v části A této přílohy, zahrnuje vedle států, na které se vztahují dotyčné akty Společenství, i Švýcarsko.“ (*neoficiální překlad*)

- 13 Část A uvedené přílohy odkazuje jak na nařízení č. 1408/71, tak na nařízení č. 574/72.

Vnitrostátní právní úprava

- 14 Ustanovení § 62 odst. 1 německého spolkového zákona o dani z příjmu (Einkommensteuergesetz, dále jen „EStG“) stanoví:

„Pokud jde o děti ve smyslu § 63 uvedeného zákona, má nárok na rodinné přídavky na základě tohoto zákona každá osoba:

1. s bydlištěm nebo obvyklým pobytem na vnitrostátním území [...]

15 Ustanovení § 65 odst. 1 EStG, nadepsaného „Jiné dávky pro děti“, stanoví:

„Přídavky na nezaopatřené dítě nejsou vypláceny pro dítě, které má nárok na výplatu některé z následujících dávek, nebo pro dítě, které by mělo na její výplatu nárok, pokud by o ní bylo požádáno v tomto smyslu:

[...]

2. dávky pro děti poskytované v zahraničí a srovnatelné s přídavky na nezaopatřené dítě nebo některou z dávek uvedených v bodě 1;

[...]“

16 Předkládající soud upřesňuje, že nárok na německé rodinné přídavky není podmíněn výkonem výdělečné činnosti v Německu.

17 Předkládající soud rovněž upřesňuje, že švýcarské rodinné přídavky jsou srovnatelné s německými rodinnými přídavky.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 18 Manželé Xhymshitiovi žijí v Německu se svými dvěma dětmi a oba jsou držiteli povolení k pobytu uvedeného v příloze nařízení č. 859/2003 v části týkající se Německa.
- 19 Paní A. Xhymshiti, albánská státní příslušnice, nevykonává výdělečnou činnost. Pan A. Xhymshiti, kosovský státní příslušník, pracuje ve Švýcarsku, kde platí příspěvky na starobní a pozůstalostní pojištění. Od svého švýcarského zaměstnavatele pobírá pro své děti, které obě mají německé státní občanství, rodinné přídavky.
- 20 Od narození jejich prvního dítěte Albiona dne 28. dubna 2005 pobírala A. Xhymshiti od německého státu tzv. „částečné“ rodinné přídavky, odpovídající rozdílu mezi německými rodinnými přídávky a nižšími švýcarskými přídávky.
- 21 Po narození jejich druhého dítěte Albiony dne 30. června 2007 požádala A. Xhymshiti dne 13. července 2007 rovněž o částečné německé rodinné přídavky pro toto dítě.
- 22 Po podání této žádosti FKL zrušila dne 5. září 2007 rozhodnutí o přiznání rodinných přídávků pro Albiona z důvodu, že pan A. Xhymshiti pobírá na toto dítě rodinné přídavky ve Švýcarsku.

- 23 Dne 12. října 2007 A. Xhymshiti opětovně požádala FKL o vyplacení rodinných přídavků pro své dvě děti. FKL, které byla tato žádost doručena dne 15. října 2007, ji dne 25. října 2007 zamítla, přičemž neuvedla jméno žádného z dětí. FKL měla za to, že jelikož manželé Xhymshiti nespádají do působnosti dohody EU-Švýcarsko z důvodu své státní příslušnosti, nepřipadá přiznání částečných rodinných přídavků na základě nařízení č. 1408/71 a č. 574/72 v úvahu.
- 24 FLK zamítla dne 19. února 2008 odvolání podané paní A. Xhymshiti proti tomuto rozhodnutí o zamítnutí žádosti. FLK ve svém rozhodnutí, kterým potvrdila původní zamítnutí uvedla, že dítě Albiona má od června 2007 nárok na zahraniční dávku srovnatelnou s německými rodinnými přídávky, přičemž okolnost, že tato dávka je nižší než vnitrostátní dávky, není důležitá.
- 25 Paní A. Xhymshiti tudíž podala u předkládajícího soudu žalobu proti tomuto zamítavému rozhodnutí ze dne 25. října 2007 a rozhodnutí vydanému dne 19. února 2008 o odvolání. Paní A. Xhymshiti požadovala rovněž vyplacení německých rodinných přídavků, které jí podle ní přísluší.
- 26 Vzhledem k tomu, že Finanzgericht Baden-Württemberg, ke kterému byla žaloba podána, má pochybnosti ohledně použitelnosti nařízení č. 859/2003, a v důsledku toho i nařízení č. 1408/71 a č. 574/72 na státní příslušníky třetího státu, kteří se nacházejí v takové situaci, jako je situace manželů Xhymshitiových, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Použije se v případě, ve kterém má státní příslušník třetího státu legální bydliště v členském státě Unie [...] a pracuje ve [Švýcarsku], na tohoto státního příslušníka, jakož i jeho manželku, která je státní příslušnicí třetího státu, v členském

státě bydliště nařízení [...] č. 859/2003 s tím důsledkem, že členský stát bydliště musí na uvedeného pracovníka a jeho manželku použít nařízení [...] č. 1408/71/ES a č. 574/72/EHS?

- 2) Bude-li první otázka zodpovězena záporně, je třeba za okolností uvedených v první otázce vykládat články 2, 13 a 76 nařízení [...] č. 1408/71 a čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení [...] č. 574/72 v tom smyslu, že lze matce, která je státní příslušnicí třetího [státu], odepřít v členském státě bydliště přiznání rodinných přídatků z důvodu jejího státního občanství třetího [státu], ačkoli je dotčené dítě občanem Unie?“

K předběžným otázkám

K první otázce

²⁷ Podstatou první předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda lze nařízení č. 859/2003 použít na státní příslušníky třetího státu, kteří se nacházejí v takové situaci, jako je situace A. Xhymshitih a jeho manželky.

²⁸ V tomto ohledu je třeba podotknout, že podle článku 1 nařízení č. 859/2003 musí státní příslušník třetího státu splnit dvě podmínky, aby bylo možné ustanovení nařízení č. 1408/71 a č. 574/72 uplatnit na jeho osobu, jakož i jeho rodinné příslušníky.

Musí tak jednak oprávněně bydlet v členském státě a jednak se nenacházet v situaci omezené ve všech ohledech na jediný členský stát. Z dvanáctého bodu odůvodnění nařízení č. 859/2003, který upřesňuje tuto druhou podmínku, vyplývá, že je tomu tak zejména v případě státního příslušníka třetího státu, který má vazby pouze na některý třetí stát a jen jeden členský stát.

- 29 Pokud jde o první podmínku, je třeba s ohledem na informace poskytnuté předkládajícím soudem konstatovat, že jak A. Xhymshiti, tak jeho manželka bydlí oprávněně v Německu a splňují podmínku držení německého povolení k pobytu uvedeného v příloze nařízení č. 859/2003. První podmínku lze tedy považovat za splněnou.
- 30 Mimoto, pokud jde o druhou podmínku, je nutno konstatovat, podobně jak tvrdí německá vláda ve svém písemném vyjádření a jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, že pan A. Xhymshiti nemá vazbu k více než jednomu členskému státu. Okolnost, že vykonává výdělečnou činnost ve Švýcarsku, nemá v tomto ohledu žádný vliv.
- 31 Je však prokázáno, jak shodně tvrdí Komise Evropských společenství a předkládající soud, že pro účely použití nařízení č. 1408/71 a č. 574/72 má být Švýcarská konfederace považována za členský stát Unie.
- 32 Takový závěr je nutné učinit na základě článku 1 přílohy II dohody EU-Švýcarsko o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Uvedený článek totiž ve svém odstavci 1 smluvním stranám ukládá, aby ve svých vzájemných vztazích v oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení používaly akty Společenství, na které je v dohodě

odkazováno, jež jsou platné ke dni podpisu uvedené dohody, a to ve znění části A této přílohy.

- 33 Krom toho podle odstavce 2 téhož článku 1 „pojem ‚členský stát (členské státy)‘ uvedený v aktech, na které je odkazováno v části A této přílohy, zahrnuje vedle států, na které se vztahují dotyčné akty Společenství, i Švýcarsko“.
- 34 Jak nařízení č. 1408/71, tak nařízení č. 574/72 jsou uvedena v části A přílohy II dohody EU-Švýcarsko, nadepsané „Akty, na které se odkazuje“. Z toho vyplývá, že ustanovení těchto nařízení se kromě členských států vztahují také na Švýcarskou konfederaci.
- 35 Nicméně je třeba upřesnit, že tak tomu není v případě nařízení č. 859/2003, které není uvedeno mezi akty Společenství, které se smluvní strany dohody EU-Švýcarsko zavázaly uplatňovat, a které jsou proto uvedené v části A přílohy II této dohody. Je nesporné, že tato část A obsahuje výčet některých aktů, které mění nařízení č. 1408/71 a č. 574/72, což dokládá vůli smluvních stran uvedené dohody uvést v uvedené části A každou změnu těchto legislativních aktů ve formě samostatného zápisu.
- 36 Jak správně tvrdila německá vláda ve svém písemném vyjádření, režim vytvořený uvedenou dohodou nemá vzhledem ke svému omezenému použití na akty výslovně uvedené v dohodě za cíl odkazovat na akty v jejich aktuálním znění. I když nařízení č. 859/2003 musí být považováno za pouhou změnu nařízení č. 1408/71 a č. 574/72, nelze jej tudíž na základě dohody EU-Švýcarsko použít. Toto nařízení, které bylo

přijato po uzavření dohody EU-Švýcarsko, může být zahrnuto do této dohody až po změně samotné dohody.

- 37 Je tak nutno učinit závěr, že výkon výdělečné činnosti A. Xhymshitiho ve Švýcarsku netvoří faktor, který by rozšiřoval jeho situaci nad rámec jediného členského státu. Jeho situace má totiž vazby pouze na jeden třetí stát a jen jeden členský stát, a sice Švýcarskou konfederaci a Spolkovou republiku Německo.
- 38 Z toho vyplývá, že jelikož druhá ze dvou podmínek stanovených v článku 1 nařízení č. 859/2003 není splněna, uvedené nařízení se nepoužije na situaci takové osoby, jako je pan A. Xhymshiti.
- 39 S ohledem na vše výše uvedené je třeba na první položenou otázku odpovědět tak, že v případě, kdy státní příslušník třetího státu oprávněně bydlí v členském státě Unie a pracuje ve Švýcarsku, nařízení č. 859/2003 se na tohoto státního příslušníka v členském státě bydliště neuplatní, jelikož toto nařízení není uvedeno mezi akty Společenství v části A přílohy II dohody EU-Švýcarsko, které se smluvní strany této dohody zavázaly uplatňovat. V důsledku toho nelze shledat, že členský stát bydliště je povinen na uvedeného zaměstnance a jeho manželku uplatnit nařízení č. 1408/71 a č. 574/72.

K druhé otázce

- 40 Cílem druhé otázky je určit, zda ustanovení nařízení č. 1408/71 a č. 574/72 umožňují členskému státu bydliště odmítnout přiznání rodinných přídatků příslušnici třetího státu z důvodu její státní příslušnosti, i když její děti mají občanství Unie.
- 41 V tomto ohledu je třeba uvést, jak vyplývá z odpovědi poskytnuté na první otázku, že manželé Xhymshitiovi nespádají do působnosti nařízení č. 859/2003, což znamená, že nařízení č. 1408/71 a č. 574/72 se na ně také nepoužijí. V důsledku toho spadá přiznání rodinných přídatků pro jejich dvě děti výlučně do působnosti právních předpisů členského státu bydliště, a sice německých právních předpisů.
- 42 Z popisu německých právních předpisů uvedeného v předkládacím rozhodnutí vyplývá, že přiznání německých rodinných přídatků podléhá v souladu s § 62 odst. 1 bodem 1 EStG podmínce bydliště nebo pobytu na německém území. Předkládající soud konstatuje, že paní A. Xhymshiti však navzdory splnění této podmínky podle § 65 odst. 1 bodu 1 EStG nemá nárok na uvedené dávky vzhledem ke skutečnosti, že její manžel pobírá srovnatelné dávky ve Švýcarsku.
- 43 Je třeba připomenout, že právo Společenství nezasahuje do pravomoci členských států upravit své systémy sociálního zabezpečení a že při neexistenci harmonizace na úrovni Společenství je věcí právních předpisů každého členského státu určit podmínky poskytování dávek sociálního zabezpečení, jakož i jejich výši a délku jejich poskytování. (rozsudek ze dne 21. února 2008, Klöppel, C-507/06, Sb. rozh. s. I-943, bod 16).

- 44 V tomto ohledu samotná okolnost, že děti manželů Xhymshitiových jsou občany Unie, nevede k tomu, že by odmítnutí přiznat nárok na rodinné přídatky v Německu bylo protiprávní, pokud nejsou, jak to vyplývá ze zjištění učiněných předkládajícím soudem, splněny zákonné podmínky takového přiznání.
- 45 S ohledem na výše uvedené je třeba na druhou položenou otázku odpovědět tak, že články 2, 13 a 76 nařízení č. 1408/71, jakož i čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 574/72 nejsou relevantní ve vztahu ke státní příslušnici třetího státu v situaci žalobkyně v původním řízení, neboť její situace spadá do působnosti právních předpisů členského státu bydliště. Samotná skutečnost, že děti této státní příslušnice jsou občany Unie, nemůže vést k tomu, že by odmítnutí přiznat nárok na rodinné přídatky v členském státě bydliště bylo protiprávní, pokud nejsou, jak to vyplývá ze zjištění učiněných předkládajícím soudem, splněny zákonné podmínky takového přiznání.

K nákladům řízení

- 46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

- 1) V případě, kdy státní příslušník třetího státu oprávněně bydlí v členském státě Evropské unie a pracuje ve Švýcarsku, nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti, se na tohoto státního příslušníka v členském státě bydliště neuplatní, jelikož toto nařízení č. 859/2003 není uvedeno mezi akty Společenství v části A přílohy II Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, podepsané v Lucemburku dne 21. června 1999, které se smluvní strany této dohody zavázaly uplatňovat. V důsledku toho nelze shledat, že členský stát bydliště je povinen na uvedeného zaměstnance a jeho manželku uplatnit nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006, a nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97.

- 2) Články 2, 13 a 76 nařízení č. 1408/71, jakož i čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 574/72 nejsou relevantní ve vztahu ke státní příslušnici třetího státu v situaci žalobkyně v původním řízení, neboť její situace spadá do působnosti právních předpisů členského státu bydliště. Samotná skutečnost, že děti této

státní příslušnice jsou občany Unie, nemůže vést k tomu, že by odmítnutí přiznat nárok na rodinné přídavky v členském státě bydliště bylo protiprávní, pokud nejsou, jak to vyplývá ze zjištění učiněných předkládajícím soudem, splněny zákonné podmínky takového přiznání.

Podpisy.